

Uit de ESB van...

1920

Begonnen wordt met een bespreking van de kapitalistische monopolies en de sterk geconcentreerde bedrijven. Gewezen wordt op de nadeelen van prijsopdrijving en kunstmatige productiebeperking. Tot zekere hoogte terecht. Doch het is ook bekend, dat concentratie nog niet noodzakelijk monopolievorming beduidt. Concurrentie blijft veelal bestaan en kan bovendien, vooral in het geval van buitensporige winsten en verregaande prijsopdrijvingen, steeds weer het hoofd opsteken. En zelfs in het geval van een feitelijk monopolie is het lang niet zeker, dat voor de gemeenschap gevaar en nadeel dreigen.

Bordewijk, H.W.C. (1920) Socialisatie en het rapport der commissie uit de S.D.A.P. (II). *ESB*, 5(229), 421–424.

1942

Ten aanzien van de naast de bedrijfsorganisaties bestaande kartels is aan de bedrijfsorganisaties een toezichhoudende taak toebedacht, het recht inhoudende inlichtingen te vragen aan en over het kartel en desgewenscht de algemeene vergaderingen van het kartel bij te wonen. De belangen van de “ousters” van het kartel, die immers ook leden der bedrijfsorganisatie zijn, zullen daarbij in het bijzonder in het oog dienen te worden gehouden. Dit toezicht impliceert echter niet het recht aan de kartels bindende aanwijzingen te geven, daar zulks een bijzondere verordenende bevoegdheid zou beteekenen. De wijze, waarop dit toezicht zal worden uitgeoefend, is nog niet geregeld en dient nader te worden uitgewerkt.

Huitema, T. (1942) Kartels en bedrijfsorganisaties. *ESB*, 27(1389), 388–390.

1970

De concurrentie op het gebied van de prijzen schijnt in de detailhandel naar veler mening met misbruiken gepaard te gaan, die een verdere regeling noodzakelijk maken. Daarbij gaat het ten eerste over de manier waarop de prijzen van goederen en diensten worden aangegeven: deze kan opzettelijk onduidelijk of zelfs misleidend zijn. Daarnaast zijn er echter geregeld ook klachten omtrent het peil van de prijzen, met name wanneer dit te laag gesteld wordt in het kader van excessieve concurrentie. Het laatste verschijnsel is vèruit het belangrijkste, en o.i. het meest reële van alle ware of vermeende euvels die men onder onordelijk economisch verkeer pleegt samen te vatten. Wij vermoeden dat de prijzenoorlogen zoals die het laatste jaar nogal eens zijn voorgekomen voor de kleinere winkeliers de meest onrustbarende verschijningsvorm van dit vage begrip zijn.

Leyendekkers, O. (1970) Orderlijk economisch verkeer. *ESB*, 55(2733), 165–167.

1998

Door meer gebruik te maken van concurrentie kunnen nog belangrijke baten voor de consument worden gerealiseerd in termen van lagere prijzen, grotere keuzemogelijkheden en een hogere kwaliteit. Waar mogelijk dient concurrentie op de markt plaats te vinden. Als dat niet kan komt aanbesteding aan de orde. Pas als dat onmogelijk is, moet maatstafconcurrentie worden ingezet; daarmee is per jaar miljarden te besparen. Voor markt- en publieke sector geldt dat een streng mededingingstoezicht door de NMa van essentieel belang is om de vruchten in de schoot van de consument te laten belanden. Een goed doordacht marktwerkingsbeleid kan derhalve binnen publieke randvoorwaarden een nuttige bijdrage leveren aan effectiviteit en efficiëntie van belangrijke maatschappelijke doelstellingen. Dit vraagt geen terugtrekkende, maar juist een sterke overheid.

Haffner, R.C.G. en N. van Hulst (1998) De ladder van het concurrentiebeleid. *ESB*, 83(4174), 812–817.